

Moja ljubav

Moja ljubav je sama na jednoj od plaza na dugackoj kristalnoj liniji Kounié*. Pod nebom bez zvijezda jedne duge noci, seta svoje tijelo u blistavoj crvenoj haljini po bijelom pijesku, zapljuskivanog valovima ovog nemjerljivog mora i bez horizonta. Izmedju dva velika neraspložena i pjenusava vala, po vlažnom pijesku ovog puta, njena stopala se jedva otiskuju ocrtavajući njenu neodlučnost ispred vode koja napreduje pa se onda povlači. Trag njene prisutnosti se briše, i biva odnesen na drugi kraj svijeta. I ne prođe vrijeme jednog uzdaha, ona već ostavlja svoja stopala na uglacanom podu od tresnjeva drveta u velikom stanu, gdje smo zajedno proveli cijelu zimu. U zaglušujućoj tisini nekog drugog svijeta, naše ruke valjaju krhko tijelo od želje i isčekivanja, naši glasovi sapču ime onoga drugoga.

Kratka odsutnost, taman koliko je potrebno vrijeme avionu da preleti razdaljinu između Parisa i Madrida, između Madrida i Sarajeva ; Sarajeva gdje nikada nismo bili zajedno, i gdje nikada više zaljubljeni se neće usudjivati da prkose pijanim uzvicima odmetnika, me baca u provaliju. Ta provalija, plasim se da ću je vidjeti kako zauvijek osvaja moju savjest, osudjenu na tisinu.

Nicolas Kurtovitch

French ed « Grain de Sable »Book :« Totem » 1997- Trad. Veid Dzandzanovitch

* KOUNIE : is one of the most beautiful little island of New Caledonia